

Питання 3:

Основи сучасного загальновійськового бою

АНАЛІЗ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «БІЙ»

Бій - основна форма тактичних дій військ, являє собою організовані й узгоджені за місцем, цілями та часом удари, вогонь і маневр з'єднань, частин і підрозділів що ведуться згідно єдиного замислу і плану з метою знищення (розгрому) противника, відбиття його ударів та виконання інших завдань у обмеженому районі протягом короткого часу.

Мета бою – розгром противника та перемога у бою. Вона досягається ударами всіх видів зброї, своєчасним використанням їх результатів, активними та рішучими діями військ.

Характер бою та способи його ведення залежать від:

- матеріальної основи (озброєння та бойова техніка);
- морально-психологічний стан особового складу.

Основні принципи бою:

- - постійна бойова готовність підрозділів
- - рішучість, активність і безперервність ведення бою
- - узгоджене застосування підрозділів військ і спеціальних військ і підтримання безперервної взаємодії між ними
- - раптовість дій та застосування воєнної хитрощі (обман противника)
- - рішучі зосередження зусиль на головному напрямку та у вирішальний момент
- - маневр підрозділами, ударами та вогнем
- - своєчасне відновлення боєздатності підрозділів, всебічне забезпечення
- - повне напруження моральних і фізичних сил, використання морально-психологічного фактору в інтересах виконання бойового завдання
- - тверде і безперервне управління підрозділами.

Бій може бути:

- загальновійськовим;
- вогневим;
- протиповітряним;
- повітряним
- морським.

Загальновійськовий бій - це бій, в якому беруть участь загальновійськові формування, формування вогневого ураження, протиповітряної оборони, військово-повітряних сил, а на приморському напрямку військово-морських сил, бойового, технічного і тилового забезпечення. Складовою частиною будь-якого бою є морально-психологічне забезпечення.

Характерні риси сучасного загальновійськового бою: рішучість мети, висока напруженість, швидкоплинність і динамічність бойових дій, їх наземно-повітряний характер, застосування різноманітних способів виконання бойових завдань, швидкий перехід від одних видів дій до інших.

Сучасний загальновійськовий бій вимагає від військ, які в ньому беруть участь, безперервного ведення розвідки, вмілого застосування озброєння, техніки, засобів захисту та маскування, високої рухомості та організованості, повного напруження всіх моральних та фізичних сил, непохитної волі до перемоги, залізної дисципліни та бойової згуртованості.

Основні види загальновійськового бою:

- оборона;
- наступ.

Модель сучасного загальновійськового бою

Вогонь це ураження противника стрільбою з різних видів зброї. Вогонь ведеться із завданням знищення, подавлення та виснаження противника або зруйнування його об'єктів.

Вогонь розрізняється:

- по видах тактичних завдань, що розв'язуються ;
- за видами зброї ;
- за способами ведення ;
- за напруженістю стрільби ;
- за напрямком стрільби ;
- за способами стрільби ;
- за видами вогню .

По видах тактичних завдань, що розв'язуються :

- на знищення;
- подавлення; виснаження;
- зруйнування;
- задимлювання (засліплювання);
- освітлення та ін.

за видами зброї:

- вогонь зі стрілецької зброї
- танків (танкових гармат та кулеметів),
- БМП (БТР),
- вогонь артилерії, мінометів,
- комплексів ПТКР,
- зенітних засобів та ін.

за способами ведення:

- прямою наводкою,
- напівпрямою наводкою,
- із закритих вогневих позицій та ін.

за напруженістю стрільби:

- одиночними пострілами,
- короткими або довгими чергами,
- безперервний,
- кинджальний,
- біглий,
- методичний,
- залповий та ін.

за напрямком стрільби:

- фронтальний,
- фланговий та перехресний.

за способами стрільби:

- з місця,
- із зупинкою,
- з ходу та ін.

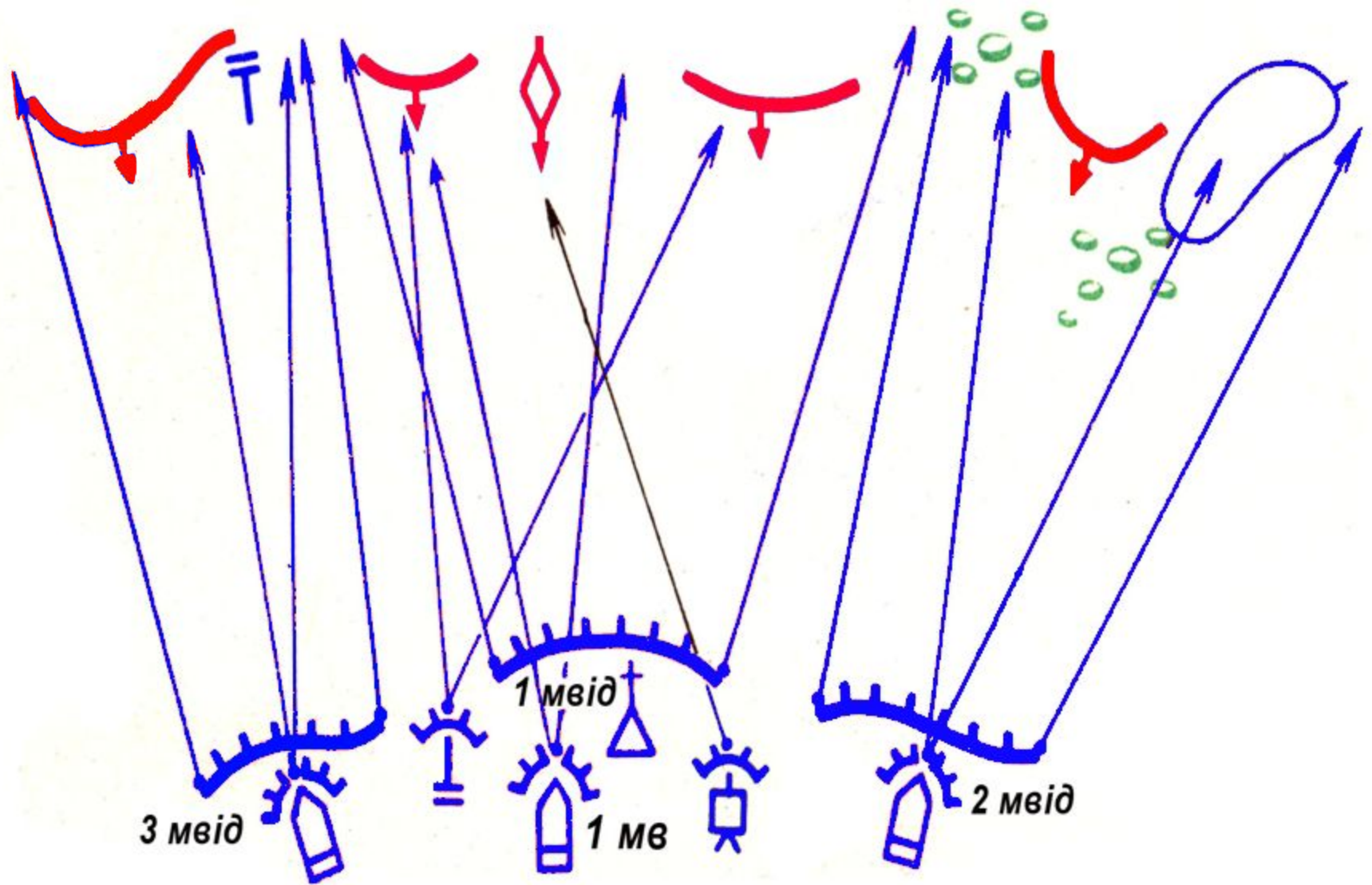

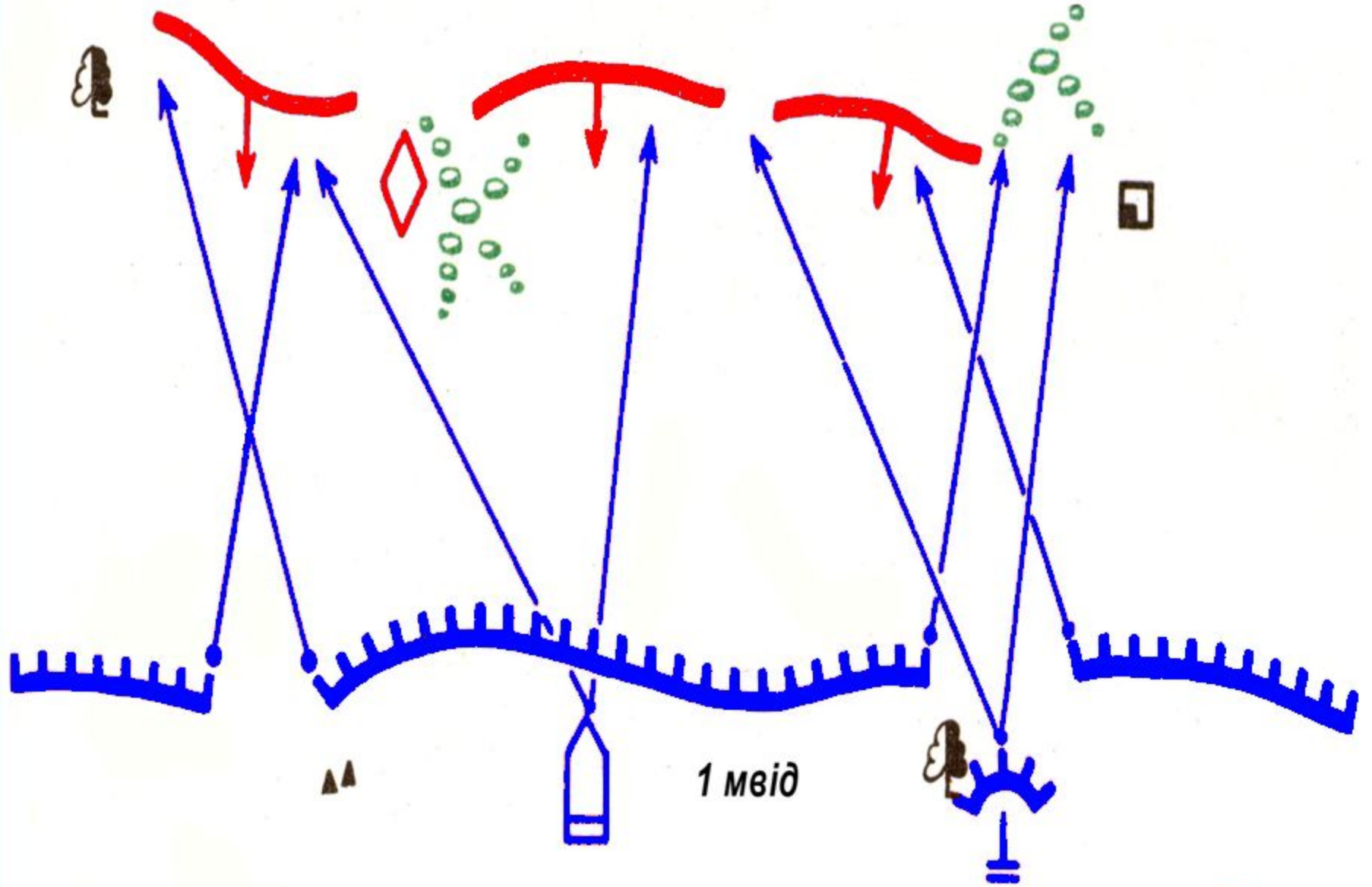
за видами вогню:

- по окремій цілі,
- зосереджений,
- загороджувальний.

Розподіл вогню

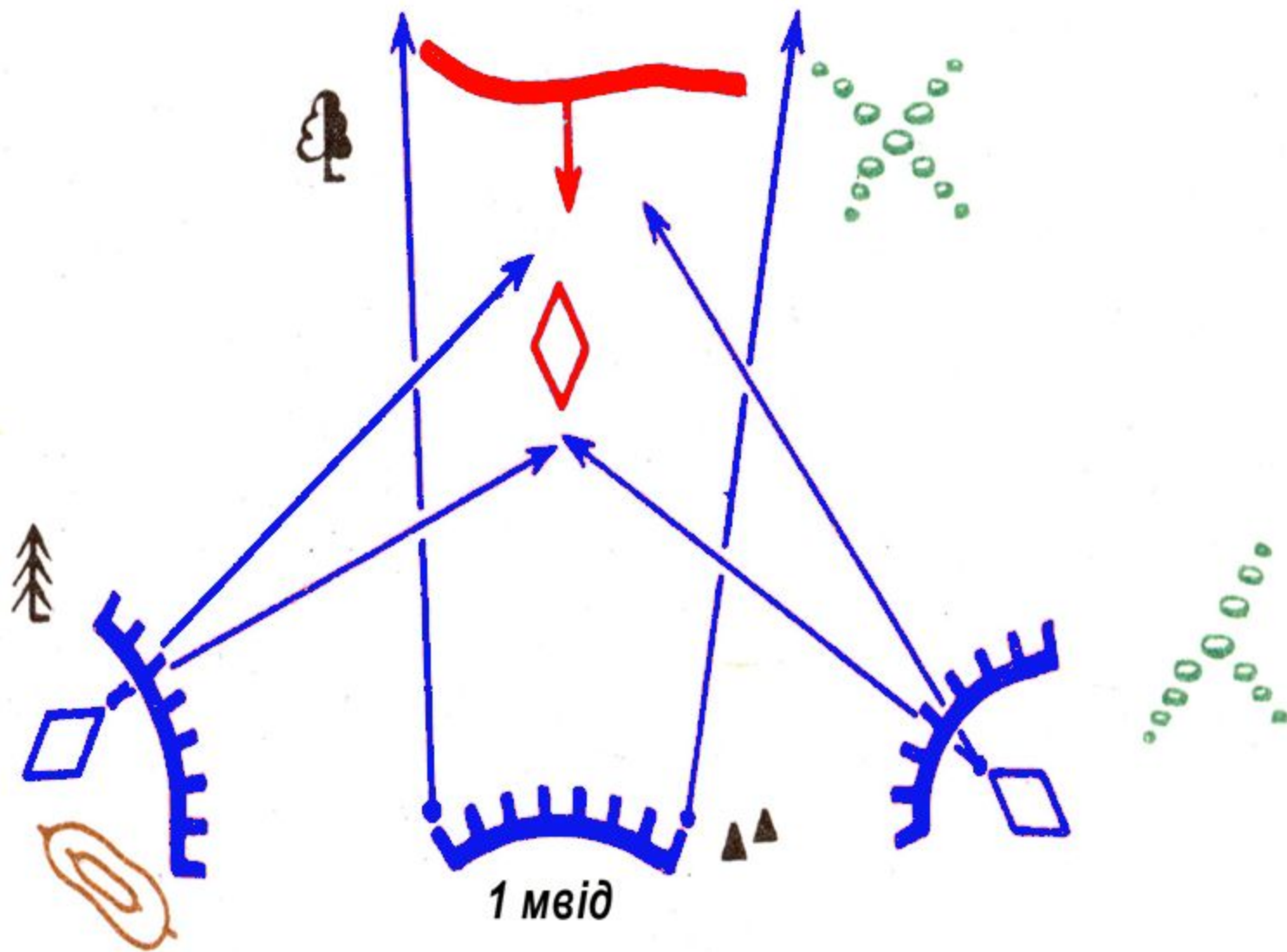

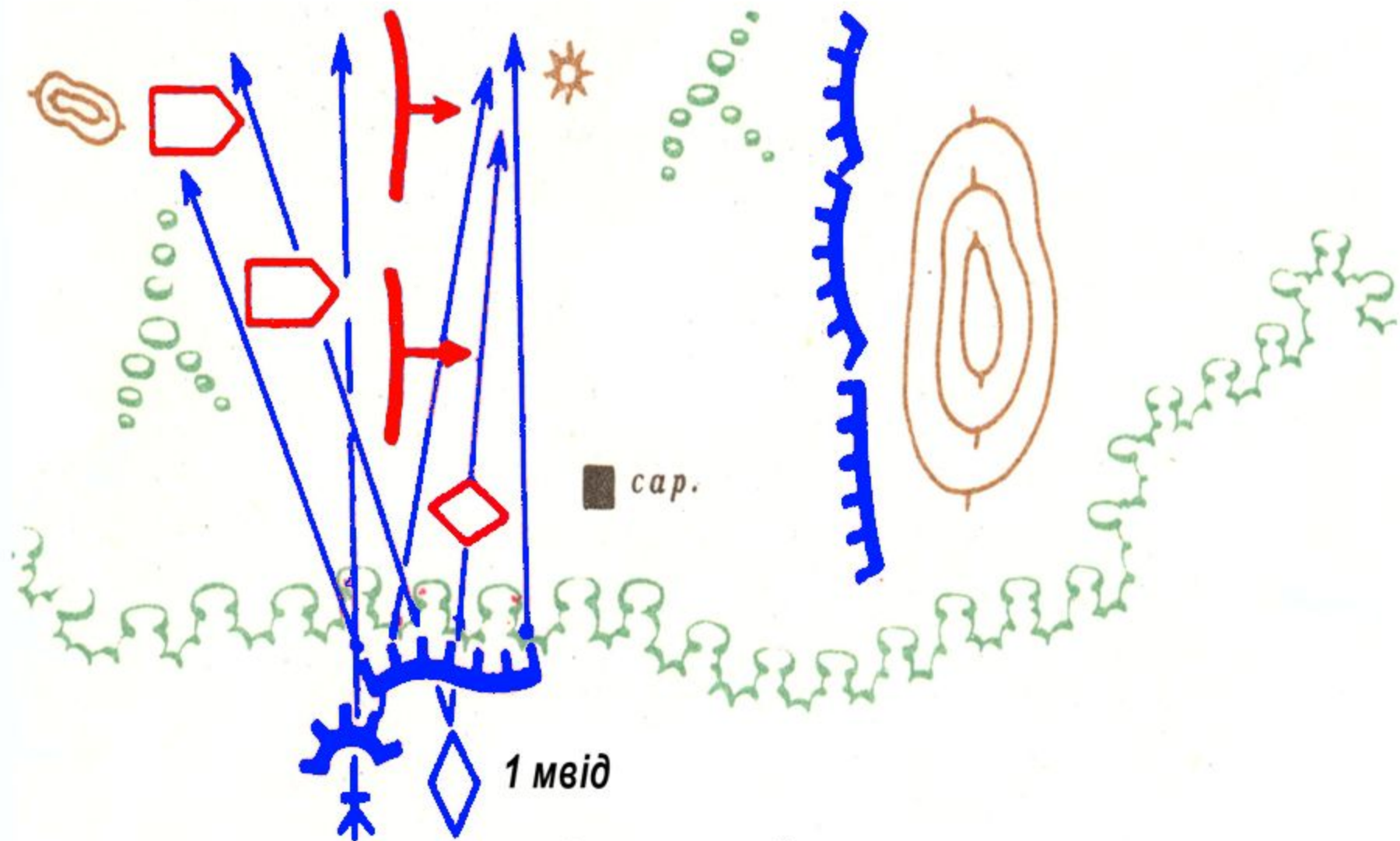
1 мвід

Фронтальний вогонь

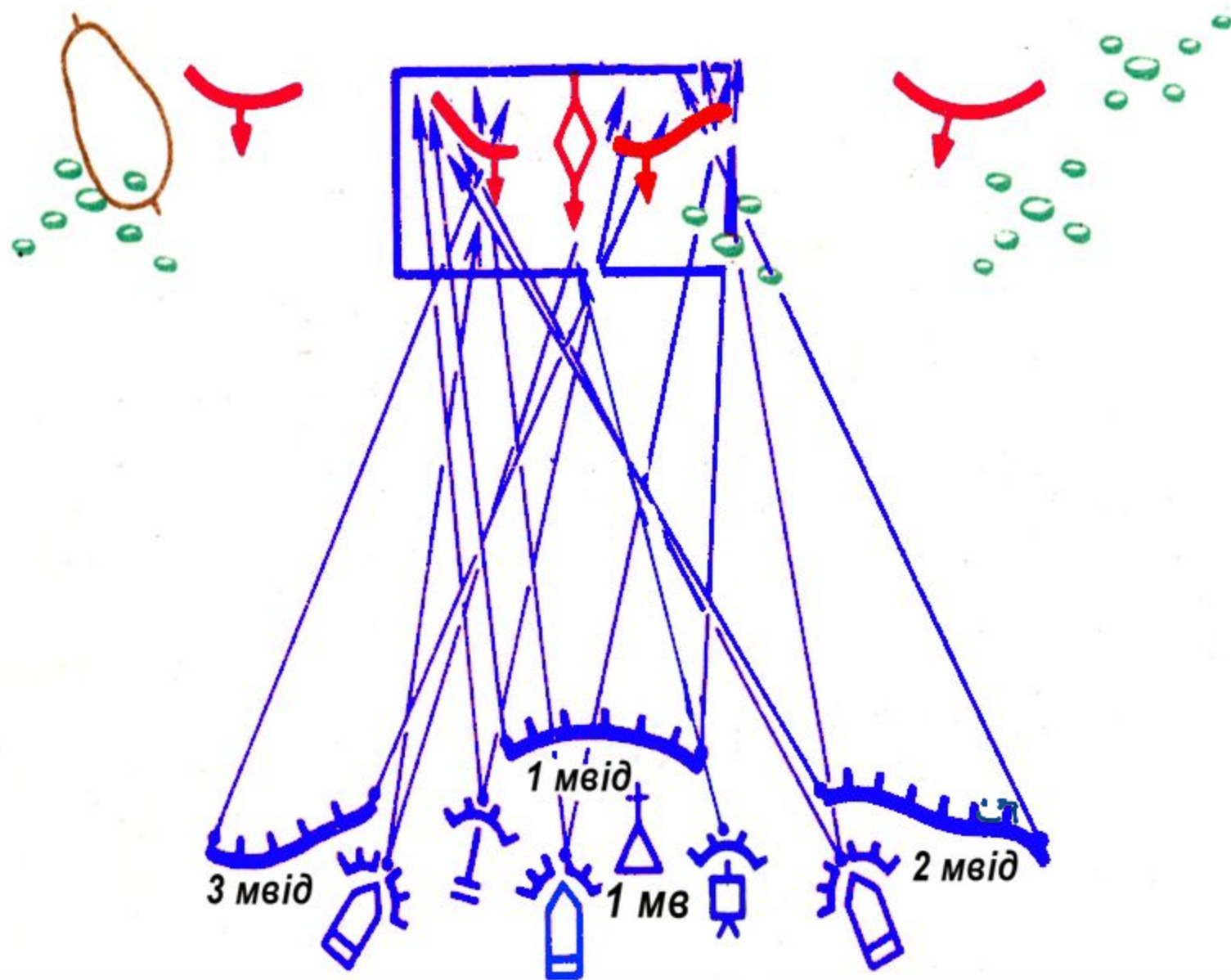

Перехресний вогонь

Фланговий вогонь

Зосередження вогню

Удар - складова частина бою, що полягає в одночасному ураженні угруповань військ та об'єктів противника шляхом потужного впливу на них усіма засобами або військами.

Удари можуть бути: за масштабами - тактичні; в залежності від засобів які застосовуються та сил які беруть в них участь - вогневі (ракетні, ракетно-артилерійські, авіаційні) та удари військами; за кількістю засобів які беруть участь та об'єктів по яких наносять удари - масовані, групові та одиночні.

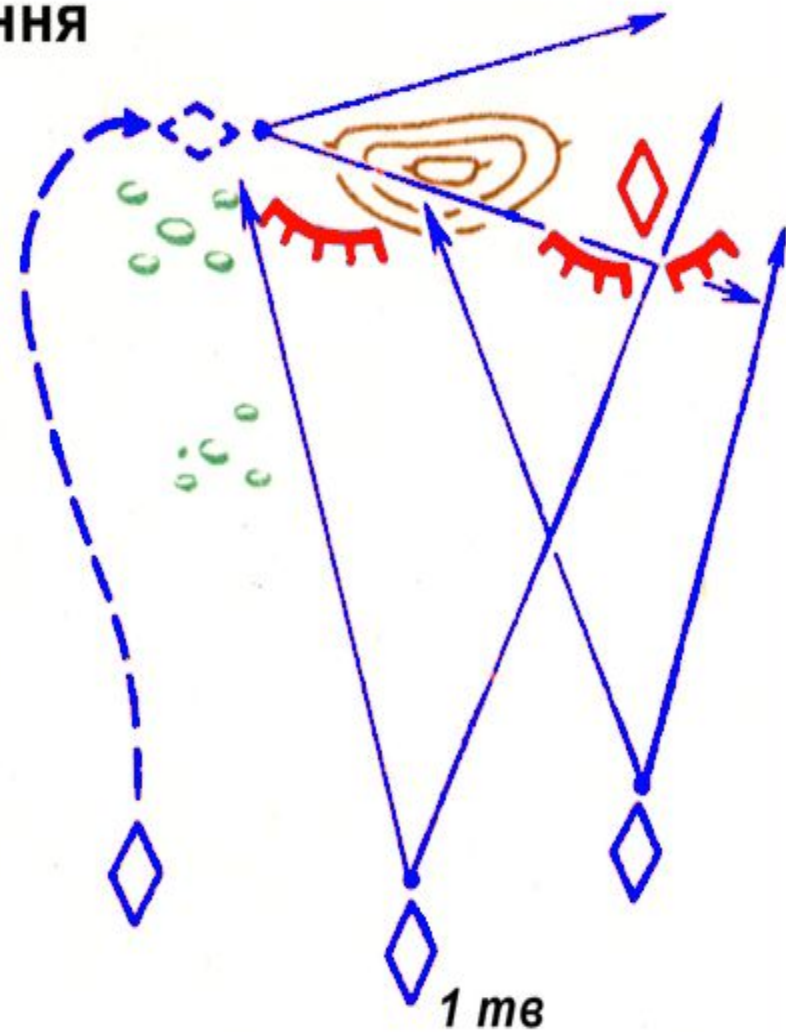
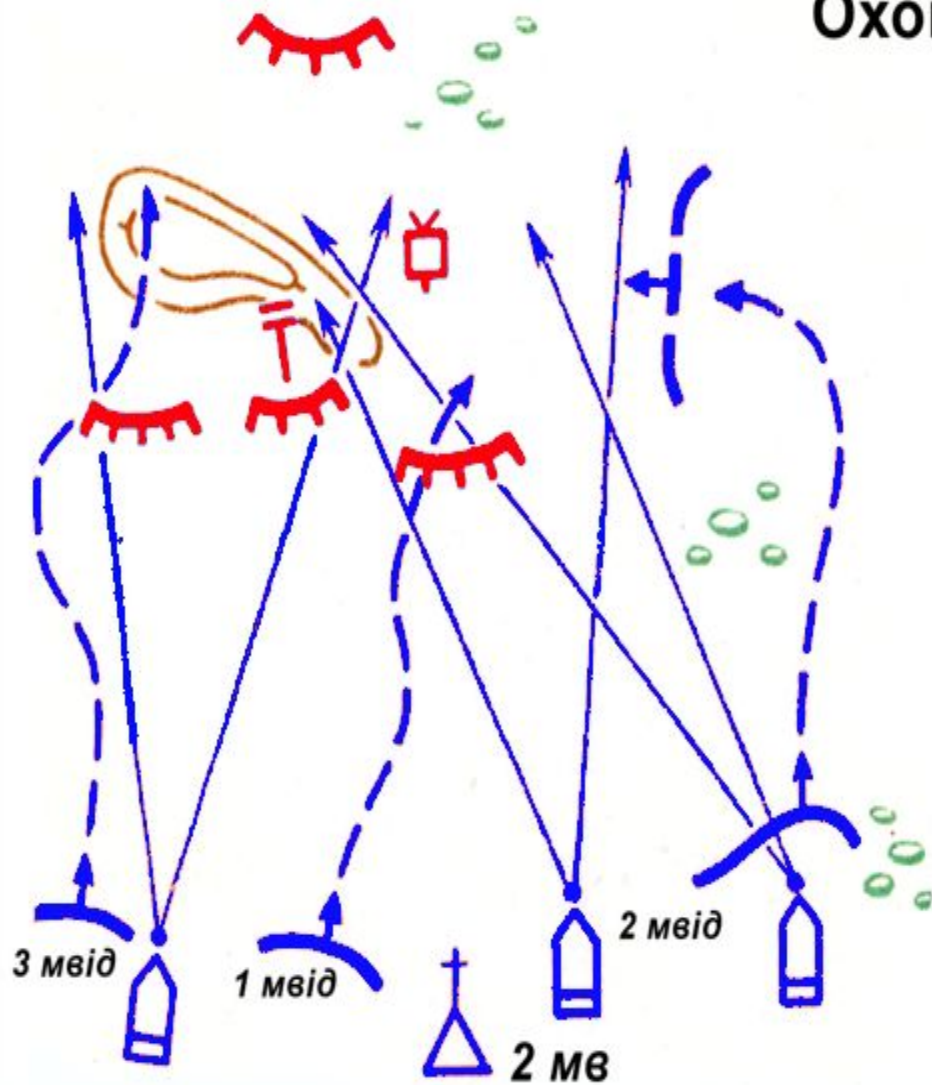
Маневр - це організоване пересування військ під час бою з метою зайняття вигідного положення відносно противника на створення необхідного угруповання сил та засобів, а також перенесення або пере націлювання ударів та вогню для найбільш ефективного ураження противника.

Види маневру:

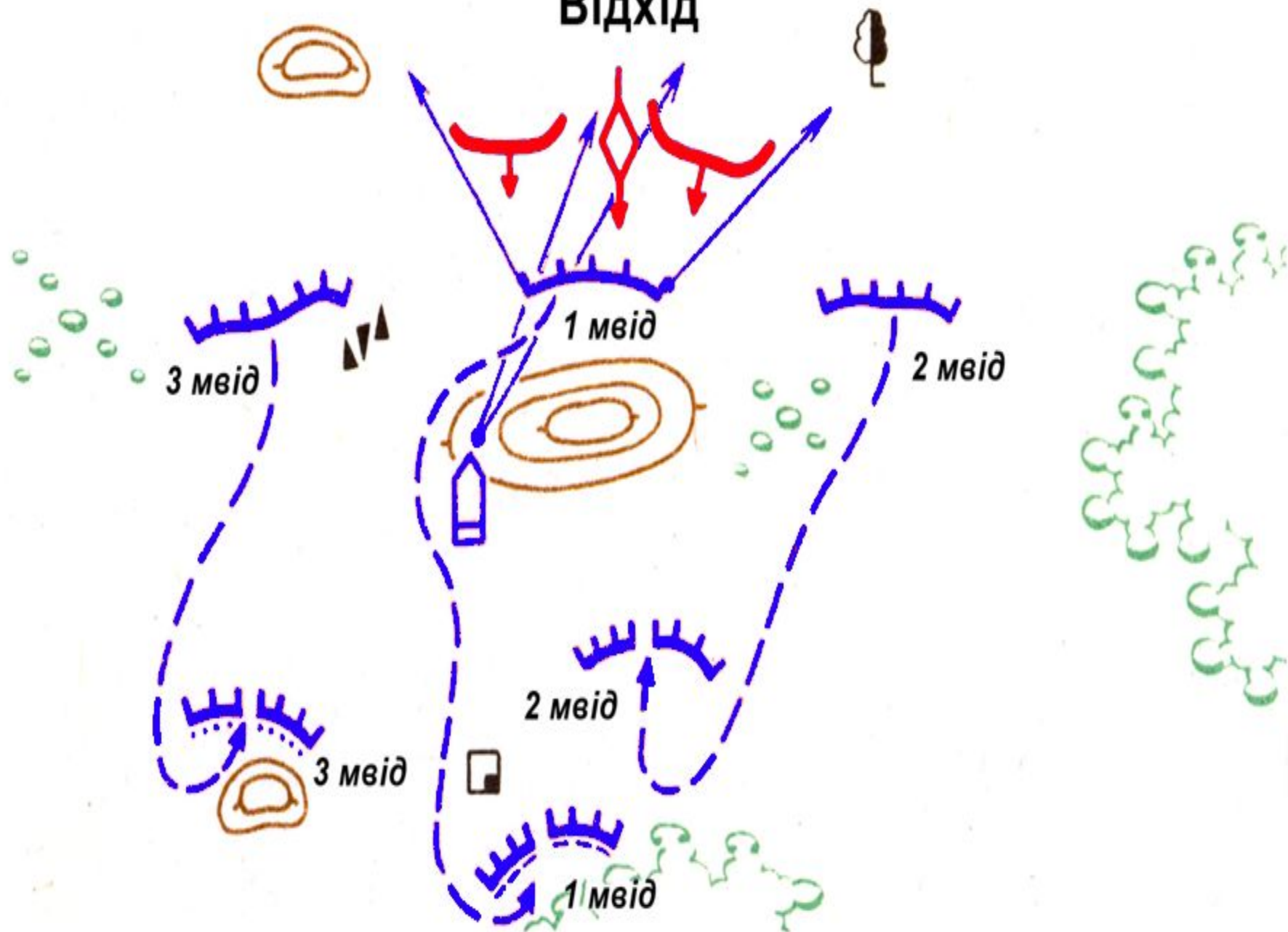
- охоплення,
- обхід,
- відхід
- маневр ударами й вогнем.

Охоплення

Відхід

Характерні риси сучасного загальновійськового бою: рішучість мети, висока напруженість, швидкоплинність і динамічність бойових дій, їх наземно-повітряний характер, застосування різноманітних способів виконання бойових завдань, швидкий перехід від одних видів дій до інших.

Сучасний загальновійськовий бій вимагає від військ, які в ньому беруть участь, безперервного ведення розвідки, вмілого застосування озброєння, техніки, засобів захисту та маскування, високої рухомості та організованості, повного напруження всіх моральних та фізичних сил, непохитної волі до перемоги, залізної дисципліни та бойової згуртованості.

Основні види загальновійськового бою:

- оборона;
- наступ.

Оборона - вид бою, який має на меті відбиття наступу переважаючих сил противника, завдання йому максимальних втрат, утримання важливих районів (об'єктів) місцевості і тим самим створення сприятливих умов для переходу в наступ.

В залежності від бойового завдання, наявності сил і засобів, а також характеру місцевості оборона може бути:

- **позиційною;**
- **маневреною.**

Позиційна оборона - основний вид оборони. Вона найбільш повно відповідає головній меті оборони і ведеться шляхом завдання максимальних втрат противнику в ході наполегливого утримання підготовлених до оборони районів місцевості.

Позиційна оборона застосовується на більшості напрямків і, передусім, там де втрата території неприпустима.

Маневрена оборона застосовується з метою завдання противнику втрат, виграшу часу та збереження своїх сил шляхом послідовних оборонних боїв на завчасно намічених і ешелонованих в глибину рубежах у поєднанні з короткими контратаками.

Вона допускає залишення деякої частини території. У ході **маневреної оборони** військовий підрозділ змушує противника наступати в тому напрямку, де підготовлена стійка позиційна оборона.

Мобільна оборона застосовується з метою порушити замисел противника завданням ударів авіацією, ракетними військами і артилерією та військами, десантно-штурмовими діями, поставити противника у не вигідне становище, перехопити ініціативу, завдати йому поразки.

Сутність такої оборони полягає у послідовному розгромі ударних угруповань противника і в широкому використанні оборонних дій у поєднанні з наступальними та десантно-штурмовими діями.

Вимоги до оборони:

- стійкість й активність;
- здатність протистояти ударам всіх видів зброї, атаці значних мас танків і піхоти противника;
- здатність вести активну боротьбу з його повітряними десантами, аеромобільними та диверсійно-розвідувальними групами.

Вона повинна бути:

- протитанковою
- протиповітряною і протидесантною
- глибоко ешелонованою і готовою до тривалого ведення бою в умовах застосування противником ЗМУ, ВТЗ або засобів РЕБ.

Оборона може застосовуватися:

- навмисно, коли більш активні і рішучі дії недоцільні;
- вимушено внаслідок несприятливої обстановки.

Оборона може готуватися:

- завчасно до початку бойових дій;
- організовуватися під час бою.

Перехід до оборони може здійснюватися в умовах:

- відсутності зіткнення з противником;
- безпосереднього зіткнення з ним.

Наступ проводиться з метою:

- розгрому (знищення) противника
- заволодіння важливими районами (рубежами, об'єктами) місцевості.

Тільки рішучий наступ, який проводиться у високих темпах і на велику глибину забезпечує повний розгром противника. Стрімкий наступ військ дозволяє найбільш повно використовувати результати застосування ВТЗ та інших засобів ураження.

Наступ полягає в ураженні противника всіма наявними засобами, в тому числі:

- рішучій атаці,
- стрімкому просуванні підрозділів в глибину його бойового порядку,
- знищенні та полоненні живої сили,
- захопленні зброї, озброєння, техніки та намічених рубежів місцевості.

В залежності від обстановки та поставлених завдань **наступ** може вестися на противника який:

- обороняється,
- наступає,
- відходить.

Наступ на противника який обороняється ведеться з ходу або з положення безпосереднього зіткнення з ним.

Наступ на противника який наступає ведеться шляхом зустрічного бою, а на противника який відходить - шляхом його переслідування.